

Legg merke til hva Jesus sier om oppstandelsen:

«Undre dere ikke over dette, for den tiden kommer da _____ de som er i gravene, skal høre hans røst. De skal komme fram, og de som har gjort det gode, skal stå opp til _____, men de som har gjort det onde, skal stå opp til _____» (Johannes 5,28-29).

Det er tydelig at alle personer som har erfart den første døden, vil gjenoppstå uavhengig av om de var gode eller onde. De som har gjort det gode vil få leve i evigheten sammen med Jesus. «Over dem har den andre døden ingen makt» (Åpenbaringen 20,6). De som valgte å gjøre det som var galt, vil oppstå, men har kun dom i vente. Dette er ikke en symbolsk dom utført med en pekefinger, men det er den endelige dommen hvor de blir stilt til ansvar for hele deres liv og må ta fordømmelsen som følger av deres synder.

Fordømmelse er mer en psykologisk opplevelse enn en fysisk, og det er noe som skjer i sinnet. Paulus beskriver hva de som holder fast ved ondskap skal oppleve i deres siste fall: «... har vrede og harme i vente. Nød og angst skal komme over hvert menneske (*psyche*) som gjør det onde, jøde først og så greker» (Romerne 2,8-9). Med andre ord den andre død! Fordømmelsens knusende tyngde vil rive dem i stykker fra innsiden og ut.

I den neste leksen vil vi se hvordan Jesus frivillig valgte å oppleve dette på vegne av oss da han hang på korset og skulle «smake døden for alle» (Hebreeerne 2,9). Han tok all vår synd og skam på seg selv som om han selv var skyldig, og på den måten beseiret han døden for oss.

Diskuter hva skyld virkelig er og hvordan det påvirker sinnet. Hvordan ville det være for et menneske plutselig å oppleve hva alle deres synder faktisk var?

Alle dør den første døden hvor kroppen igjen blir til jord og ånden blir bevart av Gud i en slags søvn frem til oppstandelsen. Da skal de rettferdige få ta del i et evig liv med Gud, mens de som valgte det onde, skal få oppleve all skyldfølelse som deres synder fører med seg, og deres kropp og sjel vil bli tilintetgjort. (Vi skal studere enden de som valgte det onde, vil møte i en senere lekse.)

SETT SAMMEN

I Guds hjerte finnes det fullstendig tilgivelse for alle mennesker. Vi kan velge å holde fast ved vår skyld eller ta imot Guds nåde og igjen bli uskyldige i hans øyne.

Alle selviske handlinger fører til at samvittigheten blir tynget av skyldfølelse. Denne skylden er ødeleggende for oss, for vi er ikke skrudd sammen for å hankes med den. Hvis vi ikke legger synden fra oss, vil den fortsette å tynge psyken og være i underbevisstheten frem til den siste dommen: «For vi må alle fram for Kristi domstol, for at hver og en kan få lønn for det han har gjort gjennom sitt liv i kroppen, enten godt eller ondt» (2. Korinterne 5,10).

Gud ønsker å befri alle mennesker fra deres synd og skyld og at alle sår som synd og skyld har forårsaket, skal leges. «For han har fridd oss ut av mørkets makt og ført oss over i sin elskede Sønns rike. I ham er vi kjøpt fri og har fått tilgivelse for syndene» (Kolosserne 1,13-14). Selv om alle har gjort feil, er det ikke nødvendig for noen av oss å kjenne på skylden og gjennomgå den andre døden. Jesus «smakte døden for alle» (Hebreeerne 2,9). Som vår frivillige stedfortreder tok han vår grusomme skyld på seg, slik at vi ikke lenger trenger å leve tynget av den et eneste øyeblikk mer. Vi er privilegerte som kan leve i vissheten om at vi er fullstendig tilgitt av Jesus.

OPPLEV

Jeg har full tillitt til Jesus som min personlige redningsmann, og jeg ønsker å ta imot Guds tilgivelse gjennom han.

Ved å motta Guds tilgivelse tror jeg at jeg kan leve i hans godvilje og være uskyldig i hans øyne. Dette løftet er gitt meg: «Salig er den som får sine lovbrudd tilgitt og sine synder skjult! Salig er det mennesket som Herren ikke tilregner skyld, som er uten svik i sin ånd» (Salmene 32,1-2). Takk, Gud, for din tilgivende kjærlighet.

truthlink.org

[truth] LINK

8 Døden definert

utforsk • sett sammen • opplev

8 DØDEN DEFINERT

UTFORSK

Én etter én slutter vi alle å puste. Hva skjer så?

DEN FØRSTE DØDEN

En gutt tok en snarvei gjennom en kirkegård på vei hjem fra skolen en dag, da en spesiell gravstein fikk han til å stoppe opp. Innskriften hadde denne uhyggelige meldingen: «Som du er nå, slik var jeg en gang. Som jeg er nå, slik vil du snart være. Gjør deg derfor klar til å følge etter meg.» Da gutten hadde lest tok han frem en fargestift fra sekken sin og skrev på steinen: «Jeg er ikke fornøyd med tanken på å følge deg før jeg vet hvor du dro.»

Det mest skremmende vi mennesker står overfor, er døden. Vi klarer ikke unngå å spørre oss selv: «Hva om dette livet er alt vi har?» I løpet av livet vil alle stille spørsmålet: «Hva skjer når vi dør?» Bibelens svar er tydelig og gir klare løfter:

For det første forteller Bibelen at det finnes to typer død:

«... Den som seirer, skal ikke rammes av den _____» (Åpenbaringen 2,11).

«Salig og hellig er den som får ta del i den første oppstandelsen. Over dem har den _____ ingen makt» (Åpenbaringen 20,6).

Hvis det er en «annen død», må det nødvendigvis være en første. La oss utforske begge.

Les grundig, og diskuter, Lukas 8,52-53 og Johannes 11,11-26 for å få innsikt i den første døden. Bruk disse skriftstedene til å svare på de tre følgende spørsmålene:

1. Hvilket ord brukte Jesus for å beskrive de dødes tilstand? _____

2. Når forventet Marta at Lasarus skulle stå opp igjen? _____

3. Hvilken tittel gav Jesus seg selv? «Jeg er _____ og _____.»

Døden er altså som en søvn og vi kan forvente å bli vekket, *oppstå*, fra døden på «den siste dagen». La oss nå gå litt dypere inn i temaet for å utvide vår forståelse av den første døden ved å la Bibelen svare på disse spørsmålene:

1. Hvor mye vet de døde? (Forkynneren 9,5-6). _____

2. Har de døde noen bevissthet på Gud på noen måte? (Salmene 6,5; 115,17). _____

3. Hva skjer med våre tanker når vi dør? (Salmene 146,3-4: bruk King James oversettelsen her) _____

4. Kommer de døde tilbake for å besøke sine tidligere hjem? Job 7,9-10 _____

Det er tydelig at de døde er bevisstløse og derfor kan de ikke kommunisere med dem som lever. Derfor følger det at de som tror at de kommuniserer med familiemedlemmer og venner som har gått bort, ikke snakker med dem de håper og tror. Hvem er det da de møter i disse overnaturlige opplevelsene?

«Når du kommer til det landet Herren din Gud gir deg, skal du ikke ta etter alle avskyelige skikker hos folkeslagene der. Hos deg må det ikke finnes noen som lar sin sønn eller datter gå gjennom ilden, ikke noen som tar varsler, ingen tegntyder, spåmann eller trollmann, ingen som utfører besvergelses, spør gjenferd eller spådomsander til råds eller søker hjelp hos de døde. For Herren avskyr alle som gjør dette ...» (1. Mosebok 18,9-12).

Legg merke til at kommunikasjon og samhandling med de døde faller i samme kategori som mange av de mest avskyelige av tradisjonene og handlingene, inklusiv menneskeoffer, som var vanlig i de hedenske landene. Dette er veldig viktig, da Bibelen forteller oss at de gudene som hedningene trodde de kommuniserte med faktisk var demoner eller falne engler som kun lot som de var guder (5. Mosebok 32,16-17.21; Salmene 106,36-38). Derfor er det tydelig at grunnen til at Gud forbyr kontakt med de døde, eller åndemaning, er at (1) det faktisk er umulig å kommunisere med de døde, da de ikke er bevisste, og (2) at de vi faktisk ville kommunisert med, ikke er de døde, men demoner som utgir seg for å være de vi er glade i.

Alt dette passer overens med Jesu beskrivelse av de dødes tilstand som en søvn. Bibelen bruker faktisk ordet søvn 54 ganger for å beskrive de døde. Derfor er det helt riktig av oss å si «hvil i fred» da de døde er bevisstløse og hviler uten bevissthet, en hvile som kan minne om søvn.

DEN ANDRE DØDEN

Hva er så den andre døden? Jesus forklarer den grunnleggende forskjellen mellom de to i Matteus 10,28:

«Vær ikke redde for dem som dreper _____, men ikke kan drepe _____. Frykt heller ham som kan _____ både _____ og _____ i helvete.»

Den første døden er altså kun kroppens død, mens den andre er en død hvor både kropp og sjel blir ødelagt. Men hva betyr egentlig dette?

Det greske ordet som her blir oversatt til sjel er *psyche*. Vi kjenner det igjen fra ordene psykologi og psykiatri. Sjel er kanskje ikke den beste oversettelse. *Sinn* eller *hele personen* får bedre frem tanken Bibelen har om det «indre menneske» (Efeserne 3,16) og «ånd og sjel» (Efeserne 4,23). Den første døden er den fysiske døden alle mennesker før eller siden dør. På den andre siden er den andre døden en fullstendig utslettelse av hele personen, både fysisk og psykisk, og fører til at den som dør den andre død opphører helt å eksistere. Men når en person dør den første død, skjer dette:

«... når støvet vender tilbake til jorden som det støv det var, og ånden går tilbake til Gud, som ga den» (Forkynneren 12,7).

Støvet er kroppen som igjen blir en del av jorden etter den første døden. Ånden som går tilbake til Gud er det Jesus kaller *psyche*, eller summen av det som utgjør en persons indre: personlighet, tanker, følelser, motiver; alt som danner en persons unike identitet og moral. Tidligere så vi at det ikke er noen bevissthet etter at døden inntreffer, så ånden som returnerer til Gud når en person dør, blir simpelthen tatt vare på av Gud. Der forblir ånden, uten noen form for bevissthet, frem til oppstandelsen. Da vil Gud gjenforene ånden med den fysiske kroppen, og livet kan fortsette.